

[Alfred Jensen.]

stoffet igennem, men det afgørende er ikke, om man har hørt organisationerne og, som der står her, i videst muligt omfang fulgt deres ønsker. Nej, det, vi kunne ønske at vide, er, om organisationerne har godkendt disse fradragsstørrelser, om de har godkendt de 1 200 kr. i nærfarten og de 1 300 kr. i udenrigsfarten. Det er et af problemerne. Derfor synes jeg ikke, finansministeren kan klare dette spørgsmål ved at henvise til, hvad der står i fremsættelsestalen. Vi må have at vide, hvad organisationerne mener. Nu vil jeg tro, at de tropper op i udvalget og gør deres synspunkter og ønsker gældende, så ved anden behandling får vi vel nok bedre besked. Finansministeren siger, at man har taget hensyn til ønskerne om at forøge fradragene, men jeg føler mig ikke overbevist om, at det er rigtigt, fordi finansministeren nævner nogle få tal, der skulle anskueliggøre, at skatten går ned. Jeg ville tro, at finansministeren på den anden side også kunne nævne nogle søfolk, som ville komme til at betale mere i skat, nemlig dem, der hidtil kun har betalt kommuneskat. Nej, det afgørende er, at der også i ministerens fremsættelsestale står, at man ikke har medtaget andre fradrag end dem, man hidtil har måttet foretage, og det, søfolkene ønskede, var at få nogle ekstra fradrag for de særlige udgifter, jeg har nævnt. Det er det, jeg har ment at man skulle være lydhør over for i udvalget.

Poul Møller: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for hans besvarelse af mine spørgsmål. Det er rigtigt, at der i fremsættelsestalen står, at man i videst muligt omfang har taget hensyn til organisationerne, men det er egentlig ikke nogen besvarelse af spørgsmålet om, hvad organisationerne mener om det. Vi plejer dog at have det således, at når kommissionsbetænkningerne bliver offentliggjort, får vi nogle bilag, hvori man offentliggør de udtalelser, der er kommet om betænkningen og arbejdet. Det har vi ikke fået her, men

skal altså nu under udvalgsbehandlingen til at høre, hvilke indvendinger organisationerne har haft.

Jeg takker også for oplysningerne vedrørende stabiliseringslånet. Det står i bemærkningerne, siger den højtærede finansminister, at stabiliseringslånet ikke omfattes af sømandsskatten, men det vil så sige, at når man har et stabiliseringslån og man tænkte sig, at denne lov trådte i kraft den 1. januar, skulle man opkræve et stabiliseringslån i hvert fald hos nogle af de søfarende ud over sømandsskatten. Hvordan man vil gøre det, ved jeg ikke, om man vil fortsætte med at sende en skattebillet til deres bolig. Men hvad vil man gøre i fremtiden, hvis der på den ene eller anden måde bliver gennemført en tvangsopsparing? Eller vil man helt forlade sådanne systemer, fordi man nu indfører sømandsskat? Så ville det være en lykke. Men hvis man ikke vil forlade disse systemer, hvordan vil man så praktisere en i årets løb gennemført ekstraordinær beskatning eller lånelovgivning, når sømandsskatten skal være definitiv, når man ikke vil have en skattepligtig indkomst? For vi kommer dertil, så vidt jeg da kan skønne, at for de søfolk, som ikke har indtægter i land, forsvinder begrebet den skattepligtige indkomst. De har ikke længere den selvangivne indkomst, på hvilken vi kan fordele de byrder, der måtte fremkomme af den ene eller anden grund, som det er sket i tidligere tilfælde. Jeg kan kun se det som en fordel, hvis systemet med lønskat skulle medføre, at vi ikke får sådanne byrder, som tvangsopsparingen er, men jeg vil ikke tro, at man ville sige i en sådan situation, at fordi vi nu har sømandsskatten, kan vi ikke tage beslutning om en tvangsopsparing. Derfor er det vel et af de spørgsmål, vi skal overveje i udvalget, at hvis man vil over til en definitiv skat, hvordan skal man så bevare den skattepligtige indkomst, hvordan kan man få den opgjort, hvor der ikke er tale om indtægter i land? Så siger den højtærede finansminister,